

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Jana Jiráka a Petra Pospíšila v právní věci

žalobce: V. T.
bytem X
t. č. X

proti
žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Břeclav
sídlem Za Bankou 3087/3, 690 02 Břeclav

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2022, č. j. VS-207632-8/ČJ-2022-803830

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2022, č. j. VS-207632-8/ČJ-2022-803830, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 122 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím žalované ze dne 4. 11. 2022, č. j. VS-207632-8/ČJ-2022-803830, byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí ze dne 27. 10. 2022, č. j. VS-207632-7/ČJ-2022-803830, jímž mu žalovaná uložila nepodmíněný kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na sedm dnů. Kázeňský trest byl žalobci uložen za kázeňský přestupek, který měl spáchat tím, že (stručně řečeno) ve třech případech požádal o povolení telefonického kontaktu s osobou

blízkou, avšak následně bylo zjištěno, že žalobcem uvedená telefonní čísla nepatří osobám jemu blízkým.

II. Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě a v jejím doplnění uvedl, že je ve výkonu trestu odnětí svobody ode dne 18. 4. 2018 a po celou dobu nebyl kázeňsky trestán. V rámci žádostí o podmíněné propuštění byl vždy kladně hodnocen. Za celou dobu věznění obdržel dne 12. 12. 2018 první diferenciaci, 13x byl kázeňsky odměněn, 6x mu byl přerušen trest, 8x mu bylo povoleno opuštění věznice v souvislosti s návštěvou, 15x mu bylo povoleno opuštění věznice s kaplanem (brigády v areálu Lokomotiva Břeclav), 4x byl testován na omamné látky vždy s negativním výsledkem.
3. Telefonní čísla, za která byl žalobce trestán, byla již dříve povolena a kontrolována ve Vazební věznici Olomouc a ve Vazební věznici Plzeň – Bory. Pouze žalovaná mu žádné číslo nepovolila; naopak byl několikrát mimo věznici a dne 1. 9. 2022 mu byla snížena skupina zabezpečení, byl zařazen na Pracoviště DHL Pohořelice a bez problémů prošel zkušební dobou. Pan R. Š., na nějž si chtěl žalobce nechat schválit telefonní číslo, byl při kontrole na staveništi a pořádně neslyšel. Pan Š. zná žalobce i celou jeho rodinu déle než dvacet let a po úmrtí žalobcova staršího bratra mu jej nahrazuje. Pánům Š., Ch. ani B. žalobce nikdy nevolal.
4. Přestože žalobce nikdy neměl žádný problém, byl potrestán vyřazením z pracoviště, odebráním první diferenciacie a udělením třetí diferenciacie, umístěním na 7 dní do uzavřeného oddělení, zvýšením skupiny zabezpečení a odvozem 400 km od bydliště do Věznice Vinařice. Takový likvidační trest se uděluje osobám, které dlouhodobě neplní program zacházení a nemají kladné výsledky
5. Žalobce též poukázal na to, že před nástupem do uzavřeného oddílu mu byly odebrány veškeré tabákové výrobky, káva i potraviny, vzdělávací knihy, trestní řád a kniha italštiny pro samouky. Na uzavřeném oddílu mu nebyla nabídnuta teplá voda k pití, koupání a výměna prádla. Žalobce byl bez vycházek, bez telefonické komunikace s rodinou a právním zástupcem. V den nástupu mu bylo vyhrožováno příslušníkem vězeňské služby za přítomnosti vychovatele, že žádný telefon nebude a ať si žalobce stěžuje, kde chce. Před nástupem do uzavřeného oddílu byly všechny jeho věci ve dvou vacích, ale při výstupu byly v jiném vaku, takže žalobce ani neví, co mu chybí.
6. Závěrem žalobce žádal soud, aby mu vrátil skupinu zabezpečení a první skupinu vnitřní diferenciacie, aby mohl zpátky do práce a hradit insolvenční řízení.

III. Vyjádření žalované a replika žalobce

7. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odkázala na spis kázeňského řízení s tím, že žalobce se k přestupku přiznal. Poukázala dále na závěry Okresního soudu v Kladně ve věci sp. zn. Nt 2083/2022, podle nichž je žalobce speciálním recidivistou ve vztahu k podvodům. Žalovaná nesouhlasila s tvrzením žalobce, že byl několikanásobně potrestán. K přeřazení žalobce z I. do III. prostupné skupiny vnitřní diferenciacie žalovaná odkázala na rozsudky správních soudů, podle nichž se jedná o výchovné opatření, které nezasahuje do subjektivních veřejných práv odsouzeného, a nejde o kázeňský trest. pozastavení volného pohybu na vnější pracoviště bylo učiněno v souvislosti s kázeňským řízením z důvodu předcházení vzniku možné mimořádné události a s ohledem na stav žalobce při řešení

kázeňského přestupku, s nímž se nehodlal ztotožnit. přemístění žalobce do jiné věznice bylo nutné z důvodu změny zabezpečení a nemožnosti ho umístit u žalované z kapacitních důvodů. k přiměřenosti trestu žalovaná uvedla, že žalobce byl kázeňský trest uložen za hrubé porušení základních povinností odsouzeného ve výši jedné třetiny zákonné sazby. Kázeňský trest je dle mínění žalované úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku, je v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu, s pedagogickými zásadami a zásadou individuálního přístupu. Pro řádný výkon vězeňství je rovněž nezbytné, aby uložené kázeňské tresty působily výchovně i preventivně na ostatní odsouzené. Žalovaná připomněla, že na kázeňské řízení se nevztahuje správní řád, a že na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů. Uložený kázeňský trest byl žalobcem vykonán od 9. 11. 2022 do 16. 11. 2022 v souladu se zákonem a vnitřním řádem žalované; tvrzení žalobce o nesprávném postupu žalované nejsou pravdivá. Závěrem žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

8. Žalobce v replice setrval na své argumentaci o likvidační povaze trestu. Okresní soud v Kladně v rozhodnutí pod sp. zn. Nt 2083/2022 dal žalobci zapravdu a nařídil rozhodnout o vrácení skupiny zabezpečení do středního stupně. Žalobce opět pracuje na nestřeženém pracovišti, akorát je odloučen od rodiny 450 km a nemá možnost návštěv. Dle žalobce výkon trestu plní svůj výchovný účel a není mu možné neustále vyčítat minulost, kterou nelze změnit. Žalovaná je tímto likvidačním přístupem vyhlášena. Žalobce nejvíc mrzí, že nemá z finančních důvodů možnost styku s rodinou. Žalobce navrhl, aby soud dal žalobě v plném rozsahu vyhověl a dal mu zapravdu.

IV. Posouzení věci

9. Z žaloby je zcela zřejmé, že žalobce brojí proti správnímu rozhodnutí žalované o kázeňském přestupku žalobce. Soud nepřehlédl, že žalobce petit formuloval tak, aby mu byla vrácena skupina zabezpečení a první skupina vnitřní diferenciaci. Takto formulovanému petitu soud nemohl vyhovět. Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) totiž soudu umožňuje, aby v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí buď toto rozhodnutí zrušil nebo prohlásil jeho nicotnost (§ 76 odst. 2 a § 78 odst. 1 s. ř. s.). Z argumentace obsažené v žalobě neplyne, že by rozhodnutí mělo být nicotné; žaloba nicméně jednoznačně poukazuje na nezákonnost a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí. Soud proto uzavřel, že žalobce se nutně domáhá zrušení tohoto rozhodnutí, neboť jiná zákonem připuštěná možnost nepřichází v úvahu. Současně soud nepovažoval za nezbytné vyzývat žalobce, aby petit formálně opravil.
10. Žaloba je důvodná.
11. Úprava povinností vězně je obsažena zejména v zákonu č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „ZVTOS“). Podle § 28 odst. 1 věta první ZVTOS je odsouzený ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Podle § 28 odst. 3 ZVTOS je odsouzeným zakázáno navazovat styky s jinými osobami v rozporu s tímto zákonem nebo s pokynem vydaným na základě tohoto zákona.

12. Podle § 18 odst. 1 ZVTOS má odsouzený právo na použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou v době vymezené vnitřním řádem věznice; při tom může použít pouze telefon určený pro tento účel věznicí. Toto právo odsouzeného lze omezit pouze v odůvodněných případech, zejména je-li to nutné k ochraně bezpečnosti nebo práv jiných osob. Podle odst. 2 téhož ustanovení má odsouzený právo na použití telefonu v době vymezené vnitřním řádem věznice ke kontaktu se svým obhájcem nebo advokátem, který odsouzeného zastupuje v jiné věci. Podle odst. 3 téhož ustanovení lze v zájmu nápravy odsouzeného nebo z jiného závažného důvodu odsouzenému povolit použití telefonu ke kontaktu s jinou osobou, než jsou osoby uvedené v odstavcích 1 a 2. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen ŘVTOS) je před povolením užívat telefon zaměstnanec pověřený ředitelem věznice povinen zkontrolovat správnost údajů uvedených v žádosti odsouzeného.
13. Kázeňská odpovědnost a kázeňské tresty ukládané ve výkonu trestu odnětí svobody jsou upraveny v hlavě III ZVTOS. Podle § 46 odst. 1 ZVTOS je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu. Podle odst. 3 písm. g) téhož ustanovení je kázeňským trestem též celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů. Podle § 49 odst. 3 ZVTOS při kázeňském trestu umístění do samovazby odsouzený nepracuje, neúčastní se programu zacházení, není mu dovoleno kouřit, číst denní tisk, knihy nebo jiné publikace, kromě právnické, vzdělávací nebo náboženské literatury, a nakupovat potraviny a věci osobní potřeby s výjimkou hygienických potřeb. Není mu dovoleno odpočívat na lůžku mimo dobu k tomu vnitřním řádem určenou. Stejně se postupuje i při kázeňském trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu s tím rozdílem, že odsouzený je povinen vykonávat úklidové práce a práce nezbytné k zajištění běžného provozu ve věznici. Podle § 47 odst. 1 ZVTOS lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhnout provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě. Podle odst. 2 věta první a druhá téhož ustanovení musí být uložený kázeňský trest úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Za kázeňský přestupek lze uložit jen jeden kázeňský trest.
14. Podle § 56 ŘVTOS musí být při udělování odměn a ukládání trestů respektovány pedagogické zásady, jejichž aplikace posiluje výchovný účinek udělené odměny nebo uloženého kázeňského trestu, a to zejména zásady individualizace, přiměřenosti, stupňování, důslednosti a spravedlivosti. Dle § 58 odst. 5 věta druhá ŘVTOS je při rozhodování o uložení kázeňského trestu zaměstnanec Vězeňské služby povinen přihlídnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného.
15. Na kázeňské řízení s odsouzenými ve výkonu trestu odnětí svobody se nevztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (§ 76 odst. 1 ZVTOS). Jelikož ale úprava tohoto zákona není úplná, je nutné použít přiměřeně i základní ustanovení o rozhodnutí ve správním řádu v § 68 a § 69. To ale neznamená, že na rozhodnutí o kázeňských trestech lze klást stejné nároky, jako na odůvodnění jiných správních rozhodnutí. Smyslem a účelem rozhodování o kázeňských trestech je rychlost a neformálnost rozhodování, což přispívá k udržení pořádku a bezpečnosti ve věznicích (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, čj. 4

As 133/2021-34, bod 14, či ze dne 31. 3. 2022, čj. 4 As 303/2021-35, bod 26, též usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 12. 2015, sp. zn. III. ÚS 1480/15 či ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08). O kázeňských trestech proto lze rozhodovat neformálně, rozhodnutí mohou být stručnější, vždy ale se zachováním alespoň popisu skutku, uvedením právních důvodů rozhodnutí, které zahrnuje i reakci na námitky odsouzeného (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2022, čj. 3 As 307/2020-44, bod 15, nebo ze dne 29. 6. 2022, č. j. 10 As 137/2022-33, bod 8).

16. Z tohoto pohledu se soud zabýval předloženou věcí. Ze spisu kázeňského řízení vyplývá, že žalobce má v evidenční kartě povolených telefonních čísel uveden mimo jiné telefonní kontakt na švagra M. Č. a bratrance P. T. Dne 24. 5. 2022 podepsal čestné prohlášení, v němž uvedl že i tyto dvě osoby jsou ve vztahu k němu osobami blízkými; současně podepsal poučení o tom, kdo je osoba blízká a že uvedení nepravdivé skutečnosti v čestném prohlášení je kázeňským přestupkem. Dne 16. 10. 2022 pak žalobce požádal o povolení telefonního čísla na bratrance R. Š. z důvodu komunikace s rodinným příslušníkem. Dne 18. 10. 2022 sociální pracovnice ověřovala telefonní kontakt na R. Š. a zjistila, že se nejedná o bratrance žalobce, ale o jeho známého ze stavby. Na základě tohoto zjištění provedl vychovatel kontrolu evidenční karty povolených telefonních čísel a provedeným odposlechem dospěl k závěru, že M. Č. a P. T. nejsou s největší pravděpodobností s žalobcem v příbuzenském vztahu. Poté dne 19. 10. 2022 provedla sociální pracovnice telefonickou kontrolu těchto dvou osob na žalobcem udaných telefonních číslech. Zjistila, že číslo uvedené žalobcem u bratrance P. T. patří panu B., a číslo uvedené u švagra M. Č. patří R. Ch. Ani jeden z nich není s žalobcem v příbuzenském vztahu; u pana B. by chtěl žalobce pracovat, u R. Ch. pracoval žalobce v minulosti. Žalobce ve vyjádření ke kázeňskému přestupku uvedl, že uvedl nepravdivý důvod, omlouvá se, neměl žádné vedlejší úmysly.
17. Z výše citovaného § 18 ZVTOS je zřejmé, že odsouzení požívají relativně široké právo na telefonický kontakt s blízkými osobami a rovněž s obhájcem či advokátem. Naopak telefonický kontakt s jinou osobou je podmíněn existencí závažného důvodu. Pokud odsouzený požádá o telefonický kontakt a nepravdivě uvede, že se jedná o kontakt na osobu blízkou, obchází tím zákonem dané omezení ve styku s třetími osobami. V kázeňském řízení s žalobcem bylo jednoznačně zjištěno, že u tří telefonních čísel nepravdivě uvedl, že se jedná o kontakt na osoby blízké. Tím nepochybně spáchal kázeňský přestupek pro porušení § 28 odst. 3 písm. a) ZVTOS (pokud žalovaná uváděla též porušení § 28 odst. 1 ZVTOS, není soudu zřejmé, co konkrétně měl žalobce porušit a jakým svým jednáním; žalobce nicméně kvalifikaci skutku v žalobě nenapadal). Na závěr o vině žalobce nemůže mít vliv jeho tvrzení, že uvedená čísla mu byla dříve v jiné věznici „povolena“, případně že těmito osobám nevolal. Ke spáchání kázeňského přestupku došlo již tím, že žalobce úmyslně uvedl, že se jedná o jeho příbuzné, ačkoliv musel velmi dobře vědět, že o bratrance ani švagra nejde. Tímto jednáním totiž navazoval styky s jinými osobami v rozporu s § 18 odst. 3 ZVTOS. Pokud snad skutečně R. Š. nahrazuje žalobci zemřelého bratra, nic žalobci nebránilo tuto skutečnost uvést v žádosti namísto lživého údaje o bratraci.
18. Soud tedy uzavírá, že kázeňský přestupek žalobce byl spolehlivě zjištěn, a bylo tedy na místě mu za něj uložit kázeňský trest. Žalovaná žalobci uložila kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na sedm dnů. Žalobce se v žalobě dále brání proti vícenásobnému potrestání, způsobu výkonu trestu a proti jeho nepřiměřenosti (likvidační povaze). Pokud jde o tvrzení o vícenásobném potrestání, pak se soud s žalobcem neztotožnil. Žalovaná

dodržela zákonný limit, když uložila pouze jeden kázeňský trest z těch, které jí § 46 odst. 3 ZVTOS nabízí.

19. Konkrétně k přeřazení žalobce z I. do III. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci soud ve shodě s žalovanou odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 A 66/2020-104. V tomto rozhodnutí soud dospěl k závěru, že přeřazení do jiné přístupné skupiny vnitřní diferenciaci ve smyslu § 39 odst. 5 ZVTOS není kázeňským trestem, ale výchovným opatřením. Jelikož žalobce k této otázce nenabízí žádnou bližší argumentaci, soud v podrobnostech odkazuje na citovaný rozsudek.
20. Ve vztahu k namítanému umístění žalobce do oddělení s vyšším stupněm zabezpečení soud podotýká, že ani tento úkon žalované není kázeňským trestem ve smyslu § 46 odst. 3 ZVTOS, nýbrž systémovým opatřením věznice, které zohledňuje vnější a vnitřní rizika odsouzeného na základě doporučení odborné komise (§ 12a a § 12b ZVTOS). Především je pak podstatné, že po obdržení rozhodnutí ředitele věznice o umístění do oddělení se středním nebo vyšším stupněm zabezpečení může odsouzený do tří dnů podat návrh na umístění do oddělení s nižším stupněm zabezpečení. O tomto návrhu pak rozhoduje trestní soud (§ 12b odst. 3 a 4 ZVTOS, § 324a trestního řádu). Soud rozhodující ve správním soudnictví se touto otázkou tedy nemůže zabývat. Z vyjádření žalobce nadto vyplývá, že se u příslušného trestního soudu domohl nápravy a byl umístěn do oddělení s nižším stupněm zabezpečení.
21. Kázeňským trestem není ani přemístění odsouzeného do jiné věznice. Jedná se o organizační opatření generálního ředitelství Vězeňské služby na základě žádosti odsouzeného nebo z důvodů vymezených v § 9 ZVTOS. Pokud by nebyly dodrženy zákonné podmínky pro přemístění odsouzeného, lze se bránit proti tomuto rozhodnutí. Soud nicméně připomíná, že ze ZVTOS nevyplývá žádné právo vězně na to, aby byl umístěn do věznice, které se nachází v blízkosti jeho rodiny.
22. Konečně pokud jde o vyřazení z pracoviště, proti tomuto postupu vězeňské služby se žalobce eventuálně může bránit žalobou proti nezákonnému zásahu (v podrobnostech viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2022, č. j. 55 A 57/2021-154). Vyřazení z pracoviště však není kázeňským trestem – nápravy se nelze domoci žalobou proti rozhodnutí o kázeňském přestupku.
23. Na zákonnost rozhodnutí žalované pak nemůže mít vliv ani to, jakým způsobem byl uložený kázeňský trest vykonán (ostatně soud posuzuje zákonnost napadeného rozhodnutí ke dni jeho vydání). Nad rámec nutného soud podotýká, že řada omezení, kterým musel žalobce čelit ve výkonu kázeňského trestu, vyplývají přímo ze zákonné úpravy (§ 49 odst. 3 ZVTOS).
24. Poslední otázkou, kterou se soud zabýval, byla přiměřenost uloženého trestu. Žalovaná v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu k tomu uvedla, že trest byl zvolen pro hrubé porušení základních povinností odsouzeného a že je úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a v souladu s účelem výkonu trestu odnětí svobody. Trest byl uložen v souladu s pedagogickými zásadami, zejména zásadou individuálního přístupu. Žalobce ve stížnosti proti tomuto rozhodnutí mimo jiné uváděl, že je několikanásobně potrestán po 55 měsících výkonu trestu bez kázeňského přestupku s několika kázeňskými odměnami včetně přerušování výkonu trestu. Žádá proto o zmírnění na základě svých výsledků a udělení odměn. Žalovaná se v rozhodnutí o stížnosti krátce věnovala otázce několikanásobného potrestání, avšak k otázce přiměřenosti trestu se nijak nevyjádřila.

25. Soud nezpochybnuje závěr žalované, že spáchaný kázeňský přestupek je závažný. Z § 58 odst. 5 věta druhá ŘVTOS však vyplývá, že žalovaná je povinna při rozhodování o uložení kázeňského trestu přihlídnout nejen k závažnosti kázeňského přestupku, ale též k dosavadnímu chování odsouzeného. Jak bylo dosavadní chování žalobce žalovanou hodnoceno, není z rozhodnutí o kázeňském přestupku zřejmé (za takové hodnocení nelze považovat obecnou frázi, že byl trest uložen v souladu se zásadou individuálního přístupu). Žalobce pak ve stížnosti vysloveně poukazoval na svou dosavadní kázeňskou bezúhonnost (a na udělené odměny) a žádal o zmírnění trestu, avšak žalovaná v rozhodnutí o stížnosti na tyto námitky nijak nereagovala. I s přihlédnutím k závěrům soudů (viz bod 15 výše), podle nichž je rozhodování o kázeňských přestupcích odsouzených méně formální, je takové rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nevypořádává se totiž nijak s požadavkem ŘVTOS na hodnocení dosavadního chování odsouzeného, ani s výslovnou stížnostní námitkou žalobce. Soud přitom podotýká, že žalovaná zvolila druhý nejprísnější trest (prísnější je pouze umístění do samovazby) v třetině zákonné sazby. Čím prísnější a vyšší kázeňský trest žalovaná zvolí (a tedy čím více zasahuje do veřejných subjektivních práv odsouzeného), tím podrobněji a přesvědčivěji je třeba se v rozhodnutí o kázeňském přestupku, případně v rozhodnutí o stížnosti, vypořádat s otázkou přiměřenosti trestu a s případnými námitkami odsouzeného v tomto směru. Jelikož tyto úvahy v rozhodnutí žalované o stížnosti chybí, je žaloba v této části důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

26. Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu důvodnou, rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž je vázán právním názorem soudu [§ 76 odst. 1 písm. a ve spojení s § 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.].
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
28. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce jsou tvořeny hotovými výdaji za poštovné zaplacené v souvislosti s podáními k soudu v celkové výši 122 Kč. Soud žalované uložil zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. října 2023

Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu